

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић
уторак, 7. децембар 2021.

БАЛКАНСКА КОЦКАРНИЦА

Откад су се западњаци поново поврнули на ове наше просторе на којима Срби одвајкада живе – открих коцкара у себи, кога тресе адреналин пред сваки судњи датум који су зацртали да нам уведу благостање и погину за наша – људска права...?! Размахале се – к'о никад – обојене револуције Србијом, Републиком Српском и Црном Гором, али у различитим облицима, јер нас и различити проблеми „кресе“ – који се за хаос могу искористити!

Ево, одма' да кажем – у руде и рударство се, заиста, не разумем! Али – ништа у овом „гибенију“ за чисту земљу, воду и ваздух над Србијом – није да је баш тако једноставно?! Има борбе, ма, и димних завеса има?! А тек кад ми се, усред тога, још од „визионара“ Ђинђића обрео овде и Рио Тинто који је британско-аустралијска корпорација за испитивање и експлоатацију руда – мени се одма' лампица на ово „британски“ упали?!

Све у свему – ова „рударска“ поама у Србији, у којој кажу да је, после Немачке, овде највеће налазиште литијума у Европи, који се сматра нафтом за данашњи степен технолошког развоја, јер се од њега праве батерије – изгледа је одличан повод да се, мимо руде, ушићари још покоја корист?!

Е, сад – има ту један проблем – тешко да мене данас, може неко преварити након оне глобалистичке обојене револуције којом су западњаци тутњали преко нас '90-тих све док у петооктобарском благостању, под вођом квислинга Ђинђића, нису – као цунамијем – растурили и сравнили Србију са земљом – па је бачену на колена предали газдама?! И тада сам те „добре“ намере Запада, који нам је – „у име демократије“ организовао удар народа на народ – раскринкавала колико сам, као новинар, могла, али – и дебело то платила! Варају се они који сумњају да ми је читљив овај њихов садашњи рукопис – ма колико умотан у бригу за наше добро!

Биће да је овде мртва трка између оних који би рударили литијум и оних који би „рударили“ хаос у Србији на рачун литијума?! Ту нешто дебело смрди са обе стране?!

И – није ово једина обојена револуција, која се поврнула на Балкан – тутњи она на свим просторима где Срби живе – Србија, Република Српска, Црна Гора – али у различитим облицима, јер нас и различити проблеми „кресе“ – који се за хаос могу искористити!

Меуђим, обрни-окрени – ево њих опет, да нам све варијације људских права „заштите“?! Има да се – и у име права на „дисање“ чистог кисеоника планети Земљи – али само за онај микронски део плућног крила који покрива простор где јој ми живимо – све погаси и стави кључ у браву?!

Ту је и један ексклузивитет – право на забрану дисања?! Њега може добити свако ко затражи да Србе стисне за гркљан док дисат не престану?! Е, то је право(?!) – кад можеш да га изједначиш са оним над Јеврејима у Другом светском рату?!

Ту спада и незаобилазно право свих мањина и издвојених појединаца у њима, које смо свесрдно, а богома и лаковерно, у кућу населили, да нам мајчину мајку гоне и то „ћерај“ редом од јединке до комплетног српства, што по ширини, што по дубини – откад нам се траг заметнуо?!

Да не помињем посебна права, која имају они који су се од нас, или боље речено, од себе одвојили – за ту работу пара не жале! Аутошовинисте наше, мало је рећи – обожавају?! Дрмање у темеље српства улажући у њих – најмилозвучнија је музика за истанчано западњачко ухо?!

И, како сад да ти не скаче адреналин док врти рулет од једног до другог „права“ и обрће новце у овој коцкарници Балкана?! Јес' да ја нисам неки кладионичар, али – што сам се нешто посебно „навукла“ на Црну Гору – описат вам не могу!

Ево, мозгам данима и не могу да се сетим кад сам то ишчекивала неки датум, ка' што чекам да се у црногорском парламенту сви „оћитују“ на овај предлог опозиционога Мила од 29. новембра у којем тражи – да гласањем о поверењу Влади – сруши власт која је њега лане на изборима срушила 30. октобра?!

Сад ја, пуна адреналина, ишчекат не могу 13. децембар, кад почиње скупшинско заседање, на којем ће се и овај резултат знати?! А, већ сам рекла – није Црна једина потпаљена интересима Запада у овом најновијем пламену обојених револуција, али тренутно – нигде ка' у њој, датуми тих „часних“ погибија – нису тако искристалисани! Тамо се безмало зна кад и коме стиже задња ура! А, и „поштара“ увек можеш наслутит! Е – то су те „предности“ бројчано малих држава!

И у Црној жестоко улажу у сва „права“, осим у оно „дисање“ планете, за којим нема потребе, јер – под Милом – тамо ништа три деценије димило није осим цоинт и дуван?!

А што се тиче онога западњацима најомиљенијег „права“, да не идем дубље у историју, биће доста да кренем од честитог Новака Килибарде који је '90-тих – исто као што је Вук Драшковић стао на чело СПО-а у Србији – тако је и он, као велики Србин – стао на чело Народне странке, од које традиционалније и српскије у Црној бивало није! То агрегатно стање код овога људскога темеља – трајало је све до '96-те када је са жестоким поброзицом и заговорником новоскованог комунистичог идентитета Црногорцима, заснованог на раскиду са самима собом – Славком Перовићем и његовим Либералним савезом склопио коалицију?! Откад смо га тада на политичкој сцени угледали, његовом напредовању – што као „традиционалисти и Србину“, што као поброзици и антиСрбину – краја није било?!

Нема данас боље мерне јединице од калупа претече Новака за измерит у тој држави наследнике те „часне појаве“?! Ако је некад Килибарда био шок који је изазивао колективни осећај бруке због суочења са чињеницом да такве сподобе, уопште, у Црној постоје, данас се, скоро оуглало и свело само на знатижељу ко би могао бити главни фаворит од толико потенцијалних следбеника, који би – без остатка – легао у калуп који је та љуцковина собом у историју утиснула!

На том мирисном трагу који је „претеча“ оставио, множили су се, као печурке по нађубреним мрачним подрумима, појединци, странке и покрети! Што се тиче многих са нижег локалног нивоа, ка' што је она људска чврстина Џаковић из Будве, да их заобиђем, јер – данас је тамо међу таквим појединцима најпомињанија људина Дарко Пајевић! Онако како је он постао синоним за љигу, издају и продају – тако међу странкама тај ореол носи „Позитивна Црна Гора“ чији је био оснивач и председник! Данас, у несрећној Црној, када за некога или за нешто мислиш да је трања, кукавичје јаје, издаја, танковина,

тројански коњ – довољно је казат Пајевић и „Позитивна“ – свака додатна реч је сувишна! Њихова историја – макар под тим именом – прилично је кратка и срамна, али су зато дугачак смрдљив траг за собом оставили!

Пре близу десет година, „Позитивну“ су основали прваци заливани у невладиним организацијама – Дарко Пајевић, Азра Јасовић и Дритан Абазовић, и – са три посланика – као опозиција ушли у Скупштину?! Громогласно су нападали криминал, корупцију, непотизам – „гинули“ за остварење једнаких права „за све“ у држави – и заклињали се да ће „све урадити да сруше последњег мафијаша у Европи“! Међутим, 2016. године, када су Социјалдемократе напустиле Мила и тако му обориле Владу – Пајевић и „Позитивна“ – својим гласовима притрчали су му у помоћ да преживи, а заузврат – Пајевић постаје председник Парламента?! И, није ту крај након продаје на парламентарној Миловој пијаци – две године после стигла је и награда амбасадорским местом у Пекингу?!

Пајевићеви другари – Дритан, Азра и остали из „Позитивне“ – преименовали су се у УРУ! И, гле чуда, на изборима 2020. освојили – три посланичка места – са којима су језичак на ваги који данас чини владајућу већину и држи јој дух у шаке?! Сад, ово би и могла бити случајност да ту није и један куриозитет, да – кад им год на душу легну предлози миловаца – они прескоче из владајуће већине на страну опозиционога Мила?!

Тако су прискочили и гласању за Резолуцију о Сребреници по којој су Срби геноцидни, као што су се залагали и да се митрополит Јоаникије – устоличава где год хоће – осим у Цетињском манастиру, где и његови претходници, у континуитету, и то – „свега“ 600 година?! А што се тиче оне громогласне реторике из „Позитивне“ – да ће изгинути како би остварили једнака права „за све“ који живе у Црној Гори – остали су јој верни?!

И, ај' сад ти, мајчин сине, издржи до 13. децембра! Мене ту живо интересује, не толико да ли ће, него – ко ће – из владајуће већине, прискочити опозиционару Милу са довољним једним гласом?! Ко ли ће, након те „демократије“, помрачити славу Пајевића и „Позитивне“. ступањем на тај срамни пиједестал, који је Његошева, и пре Његоша стара Црна Гора, сматрала бруком – мртва је трка међу више кандидата?!

Е, то је тај датум, који је у мени открио коцкара! А да вам не причам докле је моја „зависност“ дошла откад сам 2. децембра чула Данијела Живковића, шефа посланичког клуба најновије тридесетогодишње црногорске династије оличене у Миловом ДПС-у: „Озбиљан смо субјект и немојте да сумњате да кад се ухватимо одређеног посла да ће он бити успјешан. Тврдим да ће иницијатива имати потребну већину“! И, „непребачај“ ти сад по глави ко би могао бити „Пајевић“ и из које „Позитивне“ од ове три опције које сочињавају победничку већину?!

Не улазим ја у ове прогнозе тек онако! Памтим добро и ко је све, и како, досад од већине састављене из три дела –ДФ-а, Демократа и УРА-е – заједно са миловцима „запевао“ кад их је – „погодила“ њихова песма – почев од Резолуције о геноцидним Србима у Сребреници, па надаље?! Могла бих и „избачит“ своје фаворите на које бих се кладила! Међутим – пошто је ту потребан само један, а ја их имам неколико – мучи ме дилема?! Не бих ни да истрчавам – у овој мртвој трци међу мојим „фаворитима“ – уденутим у сва та три чиниоца „владајуће“ већине – несрећне Његошове Црне Горе?!